

”مینی بچی - یاد ۾ رھنی کی پریکٹس کرو تو سدا ہرشت مُک،

کلی ہوئی رھینگی باپ کی مدد ملتی رھینگی، کیی مَرجھائینگی نہین“

پُرسن :- تہ بچون کو یہہ گادلی اِسٹوڈنٹ لائیف کس نشی ۾ بنانی ہئ؟

اُتر :- سدا نشا رھی ک ہر اِس پڑھائی سین پرنس پرنسیز بنینگی۔ یہہ لائیف ہستی کیلتی، گیان کا دانس کرتی بنانی ہئ۔ سدا وارث بن قول بننی کا پرشارت کرتی رھو۔ یہہ ہئ پرنس پرنسیز بننی کا کالیج۔ یہان پڑھنا پی ہئ تو پڑھانا پی ہئ، پر جا پی بنانی ہئ تب راجا بن سکیںگی۔ باپ تو پڑھا ہوئا ہین ہئ، اُسی پڑھنی کی ضرورت نہین۔

گیت :- بچپن کی دن پُلا نہ دینا....

اومر شانتی . یہہ گیت ہئ خاص بچون کی لیٹی۔ پل ہئ فلمی گیت پرنٹو کچ گیت ہئ ہین تمھاری لیٹی۔ جو سپوٹ بچی ہئ انھون کو گیت سُنتی سمیہ اسکا آرٹ اپنی دل ۾ لی آنا پرتا ہئ۔ باپ سمجھاتی ہئ میری لاڈلی بچی، کیونکہ تہ بچی بنی ہو، جب بچا بنی تب تو باپ کی ورثی کی پی یاد رھی۔ بچی ہین نہین بنی تو یاد کرنا پریںگا۔ بچون کو سمرتی رھتی ہئ ہر پوشیہ ۾ بابا کا ورثا لینگی۔ یہہ ہئ راج یوگ، پر جا یوگ نہین۔ ہر پوشیہ ۾ پرنس پرنسیز بنینگی۔ ہر اُنکی بچی ہئ باقی جو پی مَنر سنبڈتی آد ہئ اُن سپکو پوُلنا پرتا ہئ۔ ایک بگر دوسرا کوئی یاد نہ پری۔ دیہہ پی یاد نہ پری۔ دیہہ اِیمان کو تہور دیہی اِیمانی بننا ہئ۔ دیہہ اِیمان ۾ آنی سین ہین اُنیک پرکار کی سنکَلپ وکلپ اُلٹی گرا دیتی ہئ۔ یاد کرنی کی پریکٹس کرتی رھینگی تو سدیو ہرشت مُک کلی ہوئی قول رھینگی۔ یاد کو پولنی سین قول مَرجھا جاتا ہئ۔ ہمتی بچی مددی باپ۔ بچی ہین نہین بنی تو باپ مدد کس بات کی کریںگی؟ کیونکہ اُنکا مائی باپ قہر ہئ راوٹ مایا، تو اُن سین مدد ملینگی گرنی کی۔ تو یہہ گیت سارا تہ بچون پر بنا ہوئا ہئ، بچپن کی دن پُلا نہ دینا... باپ کو یاد کرنا ہئ، یاد نہین کیئا تو جو آج ہسی کلہ قہر روتی رھینگی۔ یاد کرنی سین سدیو ہرشت مُک رھینگی۔ تہ بچی جانتی ہو ایک ہین گیتا شاستر ہئ، جس ۾ کچ کچ اکیر نیک ہئ۔ لکا ہئ کِیڈ کی مَدان ۾ مرینگی تو سورگ ۾ جائینگی۔ پرنٹو اِسپر ہنسکِیڈ کی تو بات ہین نہین ہئ۔ تہ بچون کو باپ سین شکتی لیکر مایا پر جیت پانی ہئ۔ تو ضرور باپ کو یاد کرنا پری تب ہین تہ سورگ کی مالک بنینگی۔ انھون نین قہر اِسٹول ہتیار آد بٹ دکائی ہئ۔ گیان کتاری، گیان باٹ اکیر سنا ہئ تو اِسٹول روپ ۾ ہتیار دی دیٹی ہئ، واسطو ۾ ہئ یہہ گیان کی باتین۔ باقی اِتنی پُچائین آد تو کوئی کو ہوتی نہین۔ تو یہہ ہئ کِیڈ کا مَدان۔ یوگ ۾ رھہ شکتی لیکر وکارون پر جیت پانی ہئ۔ باپ کو یاد کرنی سین ورثا یاد آئینگا۔ وارث ہین ورثا لیتی ہئ۔ وارث نہین بنتی تو قہر پر جا بن پرتی ہئ۔ یہہ ہئ ہین راج یوگ، پر جا یوگ نہین۔ یہہ سمجھاٹی باپ کی سواہ کوئی دی نہ سکی۔ باپ کھتی ہئ مجھی اِس ساڈارٹ تن کا آڈار لی آنا پرتا ہئ۔ پر کرتی کا آڈار لینی بگر تہ بچون کو راج یوگ کُسی سکلائون؟ آتما شریر کو چور دیتی ہئ تو قہر کوئی بات چیت ہو نہین سکتی۔ قہر جب شریر ڈارٹ کری، بچا تورا بڑا ہو تب باہر نکلی اوڑ بڈی کلی۔ چوٹی

بچي تو هوتي هين پوٽر هٽ اُنڙ وڪار هوتي نهين. سنڀاسي لوگ سيڙهي چڙهه ڪر ڦر ٺيڇي اُتر تي هٽ. اُپني جيون ڪو سمجھ سگهي هٽ. بچي تو هوتي هين پوٽر هٽ، اِس ليئي هين بچي اُڙ مهاڻا ايڪ سماڻ گائي جاتي هٽ. تو تهر بچي جاتي هو يهه شير چور ڪر هر پرنس پرنسيز بنينگي. آڱي پي هر بني ٿي، اَب ڦر بنتي هٽ. اُسي اُسي خيالات اِستودنٽس ڪورهن تي هٽ. يهه پي اُنڪي ٻڌي ۾ آئينا جو بچي هونگي اُڙ ڦر وفادار، فرمانبردار هو شريعت پر چلتي هونگي. نهين تو سريشت پد پاءِ نه سگهي. ٽيچر تو پڙها هون هين هٽ. اُسي نهين ڪ وهه پڙهن تي هٽ ڦر پڙهائي هٽ. نهين، ٽيچر تو پڙها هون هين هٽ. اُنڪو ناليجفل ڪها جاتا هٽ. سرشتي ڪي آد مڌيه اُنٽ ڪي ناليج اُڙ ڪوئي نهين جاتي. پهلي تو نشچيه چاهيئي وهه باپ هٽ. اُگر ڪسي ڪي تفدير ۾ نهين هٽ تو ڦر اُندر ۾ ڪٽيڪ چلتي رهيئي. پتا نهين چل سگينگا وا نهين. بابا نين سمجهايا هٽ جب تهر باپ ڪي گود ۾ آئينگي تو يهه وڪارون ڪي بيماري اُڙ هين زور سين ٻاهر نڪلينگي. وٽد لوگ پي ڪهتي هٽ، پهلي بيماري اُڙل ڪائينگي. باپ پي ڪهتي هٽ تهر بچي بنينگي تو ديهه ايمان ڪي اُڙ ڪام ڪروڌ آد ڪي بيماري ٻڌينگي. نهين تو پريڪيا ڪسي هو؟ ڪهان پي مونجهو تو پوچتي رهو. جب تهر رُسهر بنتي هو تب مايا خوب پڇاڙتي هٽ. تهر باڪسنگ ۾ هو. بچا نهين بني هٽ تو باڪسنگ ڪي بات هين نهين. وو تو اُپني هين سنڪليون وڪليون ۾ غوطي کاتي هٽ، نه ڪوئي مدد هين ملتي هٽ. جب بابا ڪو جاتي هٽ، ماما بابا ڪهتي هٽ تو باپ ڪا بچا بننا پري، ڦر وهه دل ۾ پڪا هو جاتا هٽ ڪ يهه همارا روحاني باپ هٽ. باقي يهه ٻڌ ڪا مڏان هٽ، اِسڙ ڊرنا نهين هٽ ڪ پتا نهين طوفان ۾ نهر سگينگي وا نهين؟ اُسڪو ڪمزور ڪها جاتا هٽ. اِسڙ تو شير بننا پري. پرشارت ڪي ليئي اچي مت ليني چاهيئي. باپ سين پوچنا چاهيئي. بهت بچي اُپني اوستا لک ڪر پيچتي هٽ. باپ ڪو هين سرٿيفڪيٽ دينا هٽ. اِن سين ڀل چپائي پرنٽو شو بابا سين تو چپ نه سگهي. بهت هٽ جو چپاتي هٽ پرنٽو اُن سين ڪچ پي چپ نهين سگهتا. اچي ڪا ڦل اچا، ٻُري ڪا ڦل ٻُرا هوتا هٽ. ستيگ تريتا ۾ تو سپ اچا هين اچا هوتا هٽ. اچا ٻُرا، پاپ پُچ يهان هوتا هٽ. وهان دان پُچ پي نهين ڪيئا جاتا. هٽ هين پراڻڊ. يهان هر ٿوٺل سريندر هوتي هٽ تو بابا 21 جنمون ڪي ليئي رٿرن ۾ دي ديتي هٽ. فالو فادر ڪرنا هٽ. اُگر اُلٽا ڪام ڪرينگي تو نام پي باپ ڪا بدنام ڪرينگي. اِس ليئي سگيا پي ديني پرتي هٽ. روپ بنست پي سڀڪو بننا هٽ. هر آتمئون ڪو بابا نين پڙهايا هٽ ڦر ٻرسنا پي هٽ. سچي برهمڻون ڪو سچي گيتا سُناني هٽ. اُڙ ڪوئي شاسترون ڪي بات نهين. مڪيه هٽ گيتا. باقي هٽ اُنڪي بال بچي. اِن سين ڪوئي ڪا ڪلياڻ نهين هوتا. مجهه سين ڪوئي پي نهين ملتا. مئن هين آڪر ڦر سين سهج گيان، سهج يوگ سڪلاتا هون. سرو شاستر مئي شرومڻي گيتا هٽ، اُس سچي گيتا دواران ورثا ملتا هٽ. ڪرشن ڪو پي گيتا سين ورثا ملا، گيتا ڪا پي باپ جو رچتا هٽ، وهه بٽ ورثا ديتي هٽ. باقي گيتا شاستر سين ورثا نهين ملتا. رچتا هٽ ايڪ، باقي هٽ اُنڪي رچنا. پهلا نمبر شاستر هٽ گيتا تو پيچي جو شاستر بنتي هٽ اُن سين پي ورثا مل نه سگهي. ورثا ملتا هين سنمڪ هٽ. مڪتي ڪا ورثا تو سڀڪو ملتا هٽ، سڀڪو واپس جانا هٽ. باقي سورڳ ڪا ورثا ملتا هٽ پڙهائي سين، ڦر جو جتنا پڙهينگا. باپ سنمڪ پڙهائي هٽ. جب تڪ نشچيه نهين ڪ ڪوڻ پڙهائي هٽ تو سمجهينگي ڪيا؟ پراپتي ڪيا ڪر سگينگي؟ ڦر پي باپ سين سُنتي رهن تي هٽ تو

گيان ڪا وناش نهيڻ هوتا. جتنا سُڪ مليڻا ڦر اُڙون ڪو پي سُڪ ڏينگي. پر ڇا بناڻينگي تو ڦر حد راجا بن جائينگي.

هماري هئ اِستودنت لائيف. هستي ڪيلتي، گيان ڪي ڊانس ڪرتي هم ڇاڪر پرنس بنينگي. اِستودنت ڄانتي هئ همڪو پرنس بننا هئ تو خوشي ڪا پارا چڙهينگا. يهه تو پرنس پرنسيز ڪا ڪاليج هئ. وهان پرنس پرنسيز ڪا اَلگ ڪاليج هوتا هئ. ومانون ۾ چڙه ڪر جاتي هئ. ومان پي وهان ڪي ڦل ڀرڻ هوتي هئ، ڪي ٿوٽ نه سڪي. ڪي اَٽڪسيدنت هونا هيڻ نهيڻ هئ، ڪوئي پي ڦسر ڪا. يهه سڀ سمجهڻي ڪي باتين هئ. ايڪ تو باپ سين پورا ٻڌي يوگ رکنا ڀري، دوسرا باپ ڪو سڀي سماچار ڏينا ڀري ڪ ڪوڻ ڪوڻ ڪانتون سين ڪلياڻ بني هئ. باپ سين پورا ڪنيڪشن رکنا ڀري، جو ڦر ٽيچر پي ڊئريڪشن ڏيتي رهي. ڪوڻ وارث بن ڦول بنني ڪا پرشارت ڪرتي هئ. ڪانتون سين ڪلي تو بني ڦر ڦول تب بني جب بچا بني. نهيڻ تو ڪلي ڪي ڪلي رهينگي ارثات پر ڇا ۾ آ جائينگي. اَب جو جئسا پرشارت ڪرينگا، اَٽسا پڌ پائينگا. اَٽسي نهيڻ، ايڪ ڪي ڊوڙني سين هم اُنڪا پوئڇ پڪڙ لينگي. پارتواسي اَٽسي سمجهڻي هئ. پرنٽو پوئڇ پڪڙني ڪي تو بات هيڻ نهيڻ، جو ڪرينگا سو پائينگا. جو پرشارت ڪرينگا، 21 پيڙي اُنڪي پرابڌ بنينگي. ٻوڏي تو ضرور هونگي. پرنٽو اڪالي مرتبو نهيڻ هوتي هئ. ڪتنا پارِي پڌ هئ. باپ سمجهه جاتي هئ اُنڪي تفدير ڪلي هئ، وارث بنا هئ. اَپي پرشارتي هئ ڦر رپورت پي ڪرتي هئ، بابا يهه يهه وگهن آتي هئ، يهه هوتا هئ. هرايڪ ڪو پوتاميل ڏينا هوتا هئ. اِتي محنت اُڙ ڪوئي سنسنگ ۾ نهيڻ هوتي هئ. بابا تو چوڻي چوڻي بچون ڪو پي سنڊيشي بناءِ ڏيتي هئ. لڙائي ۾ مئسيچ لي جاني والي پي چاهيئي نان. لڙائي ڪا يهه مڏان هئ. يهان تهر سنمڪ سُنتي هو تو بهت اچا لڱتا هئ، دل خوش هوتي هئ. ٻاهر گئي اُڙ بڱلون ڪا سنگ ملا تو خوشي اُڙ جاتي هئ. وهان مايا ڪي ڏول هئ نان. اِس ليئي پڪا بننا ڀري.

بابا ڪتنا پيار سين پڙهاتي هئ، ڪتني فئسلٽيز ڏيتي هئ. اَٽسي پي بهت هئ جو اچا اچا ڪهه ڦر گهر هو جاتي هئ، ڪوئي وِرا هيڻ ڪڙا هو سڪتا هئ. يهان تو گيان ڪا نشا چاهيئي. شراب ڪا پي نشا هوتا هئ نان. ڪوئي ڏيوالا مارا هو اُڙ شراب پيئا، زور سين نشا چڙها تو سمجهينگا هم راجائون ڪا راجا هئ. يهان تهر بچون ڪو روز گيان اَمبرت ڪا پيالا ملتا هئ. ڌارڻ ڪرني ليئي دن پرت دن پائنٽس اَٽسي ملتي رهتي هئ جو ٻڌي ڪا تالا هيڻ کُلتا جاتا هئ. اِس ليئي مرلي تو ڪئسي پي پڙهني هئ. جئسي گيتا ڪا روز پاڻ ڪرتي هئ نان. يهان پي روز باپ سين پڙهنا ڀري. پوچنا چاهيئي ميري اُنتي نهيڻ هوتي هئ، ڪيا ڪارڻ هئ؟ آڪر سمجهنا چاهيئي. آئينگي پي وهه جنڪو پورا نشچيه هئ ڪ وهه همارا باپ هئ. اَٽسا نهيڻ، پرشارت ڪر رها هون، نشچيه ٻڌي هوني ڪي ليئي. نشچيه تو ايڪ هيڻ هوتا هئ، اُس پر سينٽيج نهيڻ هوتي. باپ ايڪ هئ، اُن سين ورثا ملتا هئ. يهان هزارون پڙهتي هئ ڦر پي ڪهي نشچيه ڪئسي ڪروڻ؟ اُنڪو ڪمبخت ڪها جاتا هئ. بخناور وهه جو باپ ڪو پهچان اُڙ مان لي. ڪوئي راجا ڪهي هماري گود ڪا بچا آڪر بنو تو اُنڪي گود ۾ جاني سين هيڻ نشچيه هو جاتا هئ نان. اَٽسي نهيڻ ڪهينگي ڪ نشچيه ڪئسي هو؟ يهه هئ هيڻ راج يوگ. باپ تو سورڳ ڪا رچتا هئ تو سورڳ ڪا مالڪ بناتي هئ. نشچيه نهيڻ هوتا هئ تو تمهاري تفدير ۾ نهيڻ هئ، اُڙ ڪوئي ڪيا ڪر سڪتي هئ؟ نهيڻ

مانتي تو ڦر تدبير ڪئسي هو سڪي؟ وه لنگڙا تا هين چلينگا. بيحد ڪي باپ سين پارتو اسيون ڪو ڪلپ ڪلپ سورڳ ڪا ورثا ملتا هئ. ديوتا هوتي هين سورڳ ۾ هئ. ڪلهيڱ ۾ تو راجائي هئ نهين. پر جا ڪا پر جا پر راجيه هئ. پنت دنيا هئ تو اُسڪو پاون دنيا باپ نهين ڪرينگا تو ڪوئن ڪرينگا؟ تقدير ۾ نهين هئ تو ڦر سمجهتي نهين. يه تو بلڪل سهج سمجهتي ڪي بات هئ. لڪشمي نارائڻ نين يه راجائي ڪي پرالڳ ڪب پائي؟ ضرور آڱي جنم ڪي ڪرم هئ تب هين پرالڳ پائي هئ. لڪشمي نارائڻ سورڳ ڪي مالڪ ٿي، آڱي نرڪ هئ تو اُٿسا سريشت ڪرم اُٿو راج يوگ سواءِ باپ ڪي اوڙ ڪوئي سڪا نه سڪي. آڱي سڀڪا اُتار جنم هئ. باپ راج يوگ سڪا رهي هئ. دواپر ۾ ٿوريئي راج يوگ سڪائينگي. دواپر ڪي باد ستيگ ٿوريئي آڱينگا. يهان تو بهت آڱي ريت سمجه ڪر جاتي هئ. ٻاهر جاني سين هين خالي هو جاتي هئ جئسي ڊي ۾ ٺڪري ره جاتي هئ. رتن نڪل جاتي. گيان سُنتي سُنتي ڦر وڪار ۾ گرا تو خلاص. ٻڌي سين گيان رتنون ڪي صفائي هو جاتي هئ. اُٿسي پي بهت لکتي هئ، بابا، محنت ڪرتي ڪرتي ڦر آڱر گيا. گري گويا آڱي ڪو اوڙ ڪل ڪو ڪلنگ لڳايا، تقدير ڪو لڪير لڳا دي. گهر ۾ پي بچي آڱر اُٿسا ڪوئي اُڪرتويه ڪرتي هئ تو ڪهتي هئ اُٿسا بچا مٿا (مرا) پلا. تو يه بيحد ڪا باپ ڪهتي هئ ڪل ڪلنگت مت بنو. يدي وڪارون ڪا دان ڊيڪر ڦر واپس ليئا تو پڊ پرشت هو جائينگا. پرشارت ڪرنا هئ، جيت پاني هئ. چوٽ لگتي هئ تو ڦر ڪڙي هو جائو. گهڙي گهڙي چوٽ کاتي رهينگي تو هار ڪاڪر بيهوش هو پرينگي. باپ سمجهاتي تو بهت هئ پرنٽو ڪوئي نهري پي. مايا بڙي تيڪي هئ. پوئرتا ڪا پرڻ ڪر ليئا، آڱر ڦر گرتي هئ تو چوٽ بڙي زور سين لڱ پرتي هئ. ٻيڙا پار هوتا هين هئ پوئرتا سين. پيوڙ ٿي ٿي تو پارت ڪا ستارا چمڪتا ٿا. آب تو گهور انڌيارا هئ. آڱا! ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گُڊمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

- (1) اِس ڀڙ ڪي مئدان ۾ مايا سين ڊرنا نهين هئ، باپ سين پرشارت ڪي ليئي آڱي مت لي ليني هئ. وفادار، فرمانبردار بن شريمت پر چلتي رهنا هئ.
- (2) روحاني نشي ۾ رهي ڪي ليئي گيان اُمبرت ڪا پيالا روز پينا هئ. مرلي روز پڙهني هئ. تقديروان (بختاور) بنني ڪي ليئي باپ ۾ ڪي سنشيه نه آڱي.

وردان - پرم پوجيه بن پرماتم پيار ڪا اڌڪار پراپت ڪرني والي سمپورڻ سوچ آتماپو

سدا يي سمرتي جيون ۾ لاڻو ڪ مئن پوجيه آتما اِس شرير روپي مندر ۾ وراجمان هون. اُٿسي پوجيه آتما هين سرو ڪي پياري هئ. اُنڪي جڙ مورتِي پي سڀڪو پياري لگتي هئ. ڪوئي آپس ۾ پل جهڙڙي هو ليڪن مورتِي ڪو پيار ڪرينگي ڪيونڪ اُنڀر پوئرتا هئ. تو آڱي آپ سين پوڄو ڪ من ٻڌي سمپورڻ سوچ بنِي هئ، ذرا پي اُسوچتا مڪس تو نهين هئ؟ جو اُٿسي سمپورڻ سوچ هئ وهي پرماتم پيار ڪي اڌڪاري هئ.

سلوگن - گيان ڪي خزاني ڪو سيم ۾ ڌارڻ ڪر هر سمي، هر ڪرم سمجه سين ڪرني والي هين گياني تو آتما هئ.